

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/89/2016
Identifikačné číslo spisu:	1213010690
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1213010690.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného Z. I. a spol. pre obzvlášť závažný zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 23. augusta 2018 v Bratislave dovolanie obvinených Z. I. a Z. D. podané prostredníctvom obhajcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 23.septembra 2013, sp. zn. 3T/104/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvinených Z. I. a Z. D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 23. septembra 2013, sp. zn. 3T/104/2013, bola schválená dohoda o vine a treste medzi obvinenými Z. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. D. X, I., a Z. D. (ďalej len „obvinení“) a prokurátorom Krajskej prokuratúry v Bratislave, podľa ktorej boli obvinení uznaní za vinných zo spáchania obzvlášť závažného zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

obv. X. S. a obv. Z. I., obaja zamestnanci bezpečnostnej služby G4S Secure Solutions, (SK) a.s. zaradení na výkon obsluhy a dotácie bankomatov, v priebehu mesiacov september a október roku 2012, po predchádzajúcej dohode spoločne naplánovali spôsob krádeže peňazí zo služobného pancierového motorového vozidla zn. Volkswagen Transporter T, EČV: I., upraveného na pravidelnú prepravu finančnej hotovosti a dopĺňanie bankomatov pre peňažné ústavy a asi dva týždne pred jej samotným vykonaním si spoločne dohodli dátum a čas jej spáchania,

obv. X. S. najneskôr do dňa 21.12.2012 zadovážil pre obv. Z. I. kľúč od dverí vodiča, servisný kľúč, ktorým sa prepína vozidlo do servisného režimu a vyraduje interlocková závislosť medzi jednotlivými dverami čo umožňuje pootváranie všetkých interlockových dverí naraz z miesta vo vnútri kabíny a umožňuje vstup do trezorovej časti a zadovážil mu aj kľúč od trezorových dverí a magnet, po položení ktorého na snímač dverí vodiča, sa pri otvorení dverí vodiča, vyradí hlásenie poplachu na operačnom stredisku,

obv. Z. D., po predchádzajúcej dohode so svojim bratom obv. Z. I., dňa 21.12.2012 zabezpečil služobné vozidlo zn. Opel Combo, EČV: I., patriace firme U., spol. s r.o., na ktorom obaja okolo 12.30 hod. prišli za hotel O. v Bratislave, Vö K. G. č. XX, kde ho zaparkovali a čakali na príchod pancierového motorového vozidla zn. Volkswagen Transporter T, EČV: I., slúžiaceho na prevoz peňazí a dopĺňanie bankomatov, v ktorom bol ako spolujazdec prítomný obv. X. S.,

po príchode a zaparkovaní motorového vozidla zn. Volkswagen Transporter T, EČV: I., asi o 14.14 hod. z vozidla ako prvý vystúpil obv. X. S., ktorý podľa dohody pre obv. Z. I. položil kľúč od trezorových dverí na pravé zadné koleso a spoločne s vodičom vozidla J.C. odišiel od vozidla k bankomatu za účelom jeho doplnenia,

po odchode obv. S. s vodičom od trezorového vozidla obv. Z. D. preparkoval vozidlo zn. Opel Combo, ev. č. I. za vozidlo Volkswagen Transporter T, EČV: I. a následne obv. Z. I., počas toho, ako v čase od 14.14 hod. do 14.31 hod. obv. X. S. s vodičom v budove firmy M. S. dopĺňali finančnou hotovosťou bankomat pobočky K. banky, a.s., podľa pokynov obv. X. S. zoberal zo zadného pravého kolesa kľúč od trezora, odomkol vodičove dvere kľúčom, ktorý mu zabezpečil obv. X. S., nastúpil do vozidla, stlačil tlačítko na vodičových dverách, podľa pokynu obv. X. S. z dverí vodiča zoberal magnet, ktorý mu tam dal obv. X. S. preto, aby znefunkčnil spustenie alarmu na operačné stredisko, servisným kľúčikom, ktorý mu dal obv. X. S., pootočil zámok do polohy umožňujúceho vstup do prechodovej časti pred trezorové dvere, kľúčom, ktorý mu pripravil obv. X. S. si odomkol trezorové dvere, vošiel do kabíny, v ktorej stlačil tlačidlo pre trezor, pridržal ho a nohou si otvoril trezorové dvere a bočné posuvné dvere, po čom vytiahol servisný kľúč, zatvoril dvere do kabíny vodiča, otvoril vonkajšie dvere, na vozidle vystúpil, otvoril dvere na aute obv. Z. D., ktorý po tento čas zostal sedieť vo vozidle, po čom z trezorovej časti vozidla Volkswagen Transporter zoberal z trezora bankomatové kazety s peniazmi vo výške 661.730,-€, ktorý preložil do pristaveného vozidla, zatvoril trezorové dvere, vonkajšie posuvné dvere, vrátil kľúč od trezora na zadné pravé koleso a spolu s obv. Z. D. z miesta činu odišli.

Neskôr si časť odcudzených peňazí rozdelili a časť po vzájomnej dohode obv. I. ukryl a kazety, plechovú bedňu a sáčky spolu s obv. D. odviezli do Z. V., kde ich ukryli a kde boli nájdené.

Odcudzením finančnej hotovosti poškodenej spoločnosti G4S Secure Solutions,(S) a.s., t.č. G4S Cash Solutions (SK), a.s. so sídlom v Bratislave, Višňová ul. č. 16, vznikla škoda vo výške cca 661.730,-€.

Za to bol obvinenému Z. D. uložený podľa § 212 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 4 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a), § 48 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Obvinený Z. I. bol odsúdený podľa § 212 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 4 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 a 1 (osem a pol) roka nepodmienečne, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a), § 48 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená strana a.s. G4S Secure Solutions, t.č. G4S Cash Solutions, a.s. so sídlom na Višňovej ul. č. 16, Bratislava, s nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie vo veciach.

Citovaný rozsudok o schválení dohody o vine a treste nadobudol právoplatnosť a tým aj vykonateľnosť so zreteľom na ustanovenie § 334 ods. 5 Tr. por. jeho vyhlásením, t.j. 23. septembra 2013. Obvinení

uložený trest v súčasnej dobe aj vykonávajú.

Okresný súd Bratislava II dňa 8. decembra 2016 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvinených Z. I. a Z. D., ktoré podali prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Jozefa Podobu. Dovolanie obvineného Z. I. bolo podané na súde prvého stupňa 10. augusta 2016 (č.l. 1777 - 1781), dovolanie obvineného Z. D. bolo podané na súde prvého stupňa 26. augusta 2016 (č.l. 1794 - 1799), pričom obhajca u oboch obvinených uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) Tr. por.

Obaja obvinení v rámci uplatnených dovolacích dôvodov namietali, že na otázku predsedu senátu podľa § 333 ods. 3 písm. b) Tr. por. odpovedali zhodne „nie“ - nesúhlasia s tým, aby sa ich trestná vec prejedнала skrátenou formou. Napriek ich nesúhlasnému prejavu, predseda senátu schválil dohodu o vine a treste a vyhlásil napadnutý rozsudok.

Ďalej poukazovali, že im ani ich obhajcom nebola predložená zápisnica o hlavnom pojednávaní na jej skontrolovanie ani k podpisu, pričom o znení zápisnice sa dozvedeli až na základe ich žiadosti o zaslanie zápisnice, ktorá im bola zaslaná koncom mesiaca apríl 2016.

Uvedeným postupom boli porušené ich práva na obhajobu a zároveň došlo v konaní k porušeniu zákona v ich neprospech, pretože výrok o vine je nezákonný.

V závere svojich dovolaní navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 23. septembra 2013 sp. zn. 3T/104/2013 bol porušený zákon v ich neprospech, napadnutý rozsudok ako aj ostatné rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce navrhli zrušiť a vec prikázať okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Taktiež navrhli, aby dovolací súd rozhodol o ich prepustení na slobodu. K dovolaniu pripojili kópiu zápisnice o hlavnom pojednávaní i kópiu napadnutého rozsudku.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Možnosť vyjadriť sa využil prokurátor podaním došlým na súd prvého stupňa 4. novembra 2016 (č.l. 1818), ktorý navrhol dovolanie oboch obvinených odmietnuť. Rozsudok okresného súdu, ktorým schválil riadne uzatvorenú dohodu o vine a treste medzi obžalovanými a prokurátorom Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 23. septembra 2013, a to priamo na hlavnom pojednávaní rovnakého dňa, považuje za správny a zákonný. K žiadnemu porušeniu zákona nedošlo. K namietaným nezrovnalostiam v zápisnici o hlavnom pojednávaní uviedol, že ide o zjavnú chybu v písaní, nakoľko v prípade zápornej odpovede na položenú otázku by dohoda nebola schválená. Pripomenul, že pri uzatvorení dohody pred prokurátorom boli prítomní obhajcovia obvinených a obaja obvinení dohodu bez výhrad podpísali.

Vyjadrenie prokurátora bolo súdom prvého stupňa následne doručené obvineným a ich obhajcovi a ostatným stranám, ktorí však na uvedené vyjadrenie prokurátora nereagovali.

Vzhľadom na zistené nezrovnalosti bol dňa 19. decembra 2016 vrátený spisový materiál súdu prvého stupňa s tým, aby boli k veci vypočuté prísediaci a zapisovateľka. Následne po doplnení spisového materiálu bol tento predložený na rozhodnutie o dovolaní až 15. augusta 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal podané dovolania a zistil, že dovolanie u oboch obvinených bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde bolo možné tento mimoriadny opravný prostriedok podať, teda na Okresnom súde Bratislava II, pri dodržaní ustanovenia § 370 ods. 3 Tr. por. a bolo podané v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že podané dovolania je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, ako podané osobou neoprávnenou (§ 382 písm. b) Tr. por.), pretože neboli podané na základe podnetu, ktorý by mohol byť relevantný na podanie dovolania.

V súvislosti s dovolaním podaným proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, ktorým bola schválená

dohoda o vine a treste, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že dohoda o vine a treste je osobitným druhom konania, ktorý je upravený v ustanovení § 331 Tr. por. a nasl. Podstata tohto inštitútu spočíva v tom, že dochádza k uzavretiu obojstrannej dohody medzi prokurátorom a obvineným o spôsobe ukončenia trestnej veci, pričom táto dohoda následne podlieha schváleniu súdu. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní a trest mu súd ukladá bez dokazovania viny po tom, ako kladne odpovie na verejnom zasadnutí pred súdom na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Tr. por. pod písmenami a) až j). Kladnou odpoveďou na otázku uvedenú v ustanovení § 333 ods. 3 písm. j) Tr. por. sa obvinený okrem iného vzdáva aj práva podať proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste riadny opravný prostriedok (odvolanie).

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Tr. por. nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Tr. por.) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Tr. por.) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Tr. por.). Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Tr. por. sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá, čo vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, ako aj z ustálenej judikatúry.

Námietky oboch obvinených sú nedôvodné a irelevantné. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že na hlavnom pojednávaní 23. septembra 2013 boli prítomní obaja obvinení a práve na základe ich žiadosti bola prokurátorkou spísaná dohoda o vine a treste. Pred jej uzatvorením boli obaja obvinení riadne poučení následkoch uzavretia dohody a jej následného prijatia súdom. Pri uzatvorení tejto dohody bol prítomní i obhajca oboch obvinených a všetci zúčastnení túto dohodu o vine a treste bez výhrad vlastnoručne podpísali.

V tomto smere treba dať za pravdu prokurátorovi, že v ich prípade došlo iba k písárskej chybe, nakoľko po vyhlásení rozsudku a následnom poučení o opravných prostriedkoch, ani jeden z obvinených ani obhajca nemali proti rozsudku žiadne výhrady. Bezprostredne po vyhlásení rozsudku predseda senátu nariadil u oboch obvinených výkon uloženého trestu, nakoľko sa obaja v tom čase nachádzali vo väzbe. Z celého ich konania teda vyplýva, že nemali voči konaniu o dohode o vine a treste žiadne výhrady a na všetky predsedom senátu kladené otázky odpovedali kladne. V opačnom prípade by senát navrhnutú dohodu neschválil a vo veci by sa pokračovalo vo vykonávaní dôkazov.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd skonštatoval, že ani jeden z obvinených nebol v predmetnom dovolacom konaní oprávnenou osobou na podanie dovolania, nakoľko dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby, čo sa nestalo, pričom dovolací súd v predmetnej veci nezistil žiadne porušenie práv obvinených, a preto dovolanie oboch obvinených odmietol postupom podľa § 382 písm. b) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.